

[Mølgaard]

Vi er ikke uenige i, at der er nogle områder, som kræver offentlige tilskud, og heller ikke uenige i, at der er nogle områder, hvor det offentlige må have indseende og indflydelse, men vi mener, at dette vel kan forenes med, at man laver selvstændige virksomheder, som man forhyrer til at klare de og de opgaver fra det offentliges side, eventuelt mod betaling i form af bloktilskud. Vi mener, at en sådan øget dispositionsfrihed vil give en bedre anvendelse af ressourcerne, mere service for de samme penge. Vi så selvfølgelig gerne samtlige offentlige virksomheder omdannet, men kan vi ikke komme så vidt, er vi villige til at gå på kompromis og nøjes med færre.

Hr. Ole Thomsen bevægede sig i retning af, at vi sandelig skulle have mere statsdrift, og det er glædeligt, at det ikke er den praktiske politik for socialdemokratiet i øjeblikket i samme omfang, som det lød til fra hr. Ole Thomsens mund.

Det er da rigtigt, at gennemførelsen af et forslag som dette ville skabe enkelte problemer i forhold til nogle bestående tjenestemandsansættelser, men disse problemer er faktisk løst i ikke så få tilfælde. Jeg kan blot nævne, at da Statsprøveanstalten overgik til at være en selvejende institution, løste man problemet ved aftale mellem finansministeriet og Statsprøveanstaltens medarbejdere. Det lader sig altså løse, og det kunne løses tilsvarende mange andre steder.

Til hr. Ivar Hansen må jeg sige tak for principtilslutningen til forslaget intention, men han fandt forslaget uegnet og ufyldstgørende. Jeg vil gerne betragte det på den positive måde, som hr. Ivar Hansen har opfattet det, nemlig som en invitation til at få forslag på bordet fra flere sider med henblik på at få konkretiseret de enkelte skridt, der skal tages inden for alle sektorer inden for den offentlige virksomhed i øjeblikket.

Hr. Ivar Hansen nævnte DSB som et godt eksempel, og jeg er aldeles enig i, at man netop med DSB ser, at det egentlig er galt med det nuværende system, hvor det er skandaløse forhold, der opstår, i det øjeblik DSB bliver en succes, og hvor det går bedre, så længe der ikke er succes ved opgaven. Det er urimeligt med denne tingenes tilstand.

Hr. Niels Andersen vil jeg også sige tak for den ubetingede tilslutning til forslaget; jeg kan helt tilslutte mig de argumenter, hr.

Niels Andersen bragte frem til fordel for forslaget. Jeg er også ganske enig i betragtningen om, at en gennemførelse af forslaget vil kræve mange overvejelser, og at der er brug for en tilbunds gående analyse, men den bidrager vi altså fra vor side meget gerne til. Og jeg forstår, at også hr. Niels Andersen vil bidrage dertil.

Hr. Glensgård erklærede sig partielt enig med minsteren og mindre enig med socialdemokratiet og lidt enig med os. Det forekom mig lidt ejendommeligt, at fremskridtspartiet i den grad sluttede op om regeringen, men det er måske nye toner, som vi må vænne os lidt mere til; det ligger jo i klar forlængelse af fremskridtspartiets holdning til institutionen Danmarks Radio, nemlig at den rigtige nok skal styres her fra folketinget.

Det er godt nok en anden politik end den, fremskridtspartiet sædvanligvis ellers er kendt for: at man gerne vil have det frie initiativ til at udfolde sig. Her kan der ikke blive centralisme nok, her kan politikerindflydelsen ikke blive stor nok. Det er et synspunkt, jeg vil advare meget stærkt imod. Politikerbeslutningsret over virksomheder kan ikke undgå at gå ud over virksomhedernes naturlige udfoldelser.

Hvad angår Det kongelige Teater, er det i bemærkningerne anført som et eksempel på den dårlige økonomisering, der følger af det nuværende system. Jeg kunne i stedet for fremdrage tøjhusemuseet, som var det, hr. Glensgård specielt interesserede sig for. Imidlertid kender jeg så lidt til tøjhusemuseet, at jeg i stedet vil kaste mig over nationalmuseet. Når de laver publikumssucceser i Brede, er det meget problematisk, fordi de store publikumssucceser kræver mange programmer og mange omvisere; og billetindtægterne må jo ikke bruges til den slags service. Det går altså i stykker, når man får en succes i en institution som nationalmuseet, og det er da bindegalt.

Fru Lilli Gyldenkilde citerede forslagsteksten om intentionen og sagde, at der vel ikke var nogen, der kunne være uenige i den. Det er jeg nu bange for at der er. Men fru Lilli Gyldenkilde tilføjede, at det jo ikke var nogen naturlov, at statsvirksomheder er dårligere med hensyn til effektivitet og økonomi. Det er nok rigtigt, at det ikke kan kaldes en naturlov, men der er nu nogle ganske kon-